

بلاگرهای سیرجان در ترازو

سمیرا سرجمی

گزارش

از آشنایی‌هایش در خانه و خانه‌باغ و کوه و بیابان فیلم به اشتراک می‌گذارد و با لهجه‌ای خوشمزه و همراه با شیطنتهای دخترانه درباره دستور پخت و مواد مورد نیاز توضیح می‌دهد و گاه با مشارکت دادن دیگر اعضای خانواده‌اش از تیکه کلام‌های قدیمی گویش سیرجانی برای مزه‌دارتر کردن برنامه‌اش بهره می‌برد. او حالا در اینستاگرام پیج طرفداری دارد و توسط اکثر همشهریان سیرجانی دنبال می‌شود. یعنی الان می‌شود گفت که او دیگر یک بلاگر است. بلاگر کیست و چه انتظاراتی برایش تعریف شده؟ یک بلاگر سیرجانی در برابر جامعه هدف خودش چه مسوولیتی را برعهده دارد؟

بزرگترین ایرادها و نقطه ضعف‌های بلاگرهای سیرجانی چیست؟

اخلاق بلاگری چه تعریفی دارد؟ آیا اینکه بعضی بلاگرهای سیرجانی سعی می‌کنند از طریق لهجه و آب و تاب دادن به بعضی اصطلاحات، مخاطب جذب کنند، می‌شود اسمش را استفاده از طنز برای جذب فالوور گذاشت یا این یک کار تمسخر لهجه است؟

این‌ها پرسش‌هایی‌ست که برای جامعه سیرجانی جدید است و به خاطر فعالیت‌های فضای مجازی پیش روی مردم ما قرار گرفته است.

بلاگری و باید و نبایدهایش

یکی از فعالان اجتماعی و کارشناس حوزه اینترنت و فضای مجازی در پاسخ به پرسش‌های ما می‌گوید: «بلاگر به شخصی میگن که تعداد زیادی مخاطب رو جذب کرده و مورد اعتماد اون جامعه است.

نه فقط بلاگرها بلکه هرکسی در هر زمینه‌ای وقتی الگو میشه در قبال جامعه مخاطبش مسوول است. این مسوول بودن هم توی تمام زمینه‌هاست. از معرفی کردن محصول و خدمات گرفته تا بیان نگرش شخصی خودش و تاثیر رفتارش روی جامعه. در واقع اعتمادی که ایجاد شده حالا به واسطه‌ی شبکه‌های مجازی یا هر شکل دیگه مسوولیت شخص رو سنگین تر می‌کنه.»

بزرگ‌ترین ایرادی که متوجه برخی بلاگرهای سیرجانی هست این است که: «در زمینه اعتماد سازی برای مخاطب ضعیف عمل کردن. ما توی سیرجان بلاگر آقا کم داریم و شاید بشه گفت این نشانه ضعف جامعه‌ست. از این موضوع که بحث زیادی هم داره بگذریم، بلاگرهای سیرجانی اصلا براشون مهم نیست چه چیزی رو تبلیغ می‌کنن.

هیچ اصولی رو برای خودشون در نظر نمی‌گیرن. درسته ما اول راهیم ولی میتونیم از تجربه بلاگرها یا واینبرهای بزرگ تر درس بگیریم برای برخی بلاگرهای سیرجانی. برخی بلاگرهای سیرجانی نباید هر چیزی و هرکسی رو تبلیغ کنن. تا الان

شاید مشکلی پیش نیومده باشه ولی قبلا شاهد اتفاقاتی بودیم که تبلیغاتی که توسط به بلاگر انجام شده چه مشکلاتی رو برای مردم پیش آورده و چه کلاه برداری‌هایی که شد و تمام این ضرر مالی که به مردم وارد شد مقصرش اون بلاگر بوده. چرا که مردم روی اعتماد به اون شخص پولشون رو خرج کردن.

دومین موضوع داشتن فالوورهای فیک فقط برای نشون دادن بزرگ بودن پیجشون.

اینکه فالوورهای فیک وارد پیج میکنن و شکایت‌های زیادی شده که طرف تبلیغ داده به پیج فلان بلاگر و به خاطر بازخورد پایین و هزینه‌ی زیادی که گرفته، بلاگر رفته و فالوور فیک خریده برای پیج مشتری و پیج اون شخص رو هم نابود کرده.

سومین مشکل بلاگرهای سیرجانی راه اندازی کمپین‌های تبلیغاتی هست که فقط و فقط سودش برای خود بلاگر و متأسفانه این آگاهی رو به مردم نمیدن. کمپین‌هایی که هم باعث خراب شدن پیج افراد شرکت کننده در کمپین میشه و هم فقط به نفع پیج خود بلاگر.

«فاصله‌ی بین طنز و ابتذال یه تار موست. اما برخی بلاگرها به بدترین ترین شکل ممکن این کار رو انجام میدن. شما میتونین از لهجه و اداب اصیل سیرجانی لذت ببرین. میتونین هم به یک سری از بلاگرها سر بزین و ببینین چه افتضاحی از فرهنگ رو دارن به نمایش یک جامعه میدارن.

فرق بین شوخی و بی‌احترامی به یک فرهنگ خیلی زیاده اما مرز بینشون فقط به اندازه یک تار موست» از او می‌پرسیم آیا این نقض آزادی بیان نیست که مثلا بخواهیم نهادهای قهری یا بلاگرها برخورد کنند یا مخاطبان، آن‌ها را رپورت کنند؟

او می‌گوید: «نه هیچوقت بحث حذف کردن نبوده یا اینکه جامعه بخواد حذفشون کنه یا جلوی فعالیتشون گرفته بشه. همیشه بحث سر اصلاح بوده. به هر حال هرکسی با هر دیدگاهی تا وقتی قوانین سوشال مدیایی رو نقض نکنه میتونه فعالیت کنه و مخاطب خودش رو به دست بیاره.

ولی فرق بین رفتار خوب و رفتار ناشیانه و بد. او درباره‌ی تاثیر بلاگرها بر دیدگاه و نوع نگرش یک جوان نسبت به زندگی و اینکه آیا ما با حضور در اینستاگرام و فالوو کردن بلاگرها دچار ظاهر بینی نمی‌شویم و گمان نمی‌کنیم خوشبختی در دست صرفا این افراد است و ما از قافله عقب افتادیم؟

کل این فضا مشکلاتی رو برای جوانان و نوجوانان پیش میاره که از نظر روحی تضعیف میشن. درسته ما باید محتوای با کیفیتی رو توی صفحه‌مون نشر بدیم ولی نه در حدی که از زندگی واقعی خودمون هم دور بشیم. از دیدگاه من این حتا روی خود شخص هم تاثیر منفی میذاره و سطح توقعش رو از زندگی شخصی بالا میبره که ممکنه مشکلات بدی رو به همراه داشته باشه.

این بحث خیلی مفصل ولی از بین رفتن احساس خوشبختی توی زندگی واقعی هم برای بلاگر هم برای مخاطبش. البته توی بحث برخی بلاگرهای سیرجانی یک ضعف دیگه که دارن و جا موند بگم اینه که اصلا به فکر سطح آگاهی مخاطبشون نیستن. یعنی هرچی مخاطب ناآگاه‌تر باشه به نفع این افراد هست در صورتی که بلاگر یکی از مهم‌ترین وظایفش اضاف کردن به سطح آگاهی مخاطبش و تاثیر مثبت داشتن که متأسفانه اصلا به هیچ عنوان این رفتار رو از برخی بلاگرهای سیرجانی شما نمی‌بینین.

که اگر این سطح آگاهی برای مخاطب افزایش پیدا کنه ضرر فضای مجازی برای مخاطب کمتر هم میشه.»

بلاگری در ترازو

جامعه‌شناسان درباره‌ی بلاگری می‌گویند: «می‌توان بلاگرها را به سه تیپ کلی تقسیم نمود، تیپ اول بلاگرهایی هستند که اضطراب و نگرانی خود را جار می‌زنند. آنها به دلیل اضطراب درونی خود خطر را در بسیاری از امور بیش برآورد کرده و به دلایل مختلف قدرت خود کنترلی و سعه صدر کافی برای پذیرش آن را نداشته و ناچار آن را اظهار می‌کنند چنین افرادی در گذشته از ابزار قشقرق و شلوغ بازی استفاده می‌کردند و همه را دور خودشان جمع می‌کردند و از کاه کوه می‌ساختند تا جای که اطرافیان دستشان می‌آمد و کمتر محلی از اعراب بود اما در دنیای مجازی این افراد به دلیل گوش بزنگی بیش از اندازه و آمیخته شدن با هیجان‌ات مخرب خود قدرت حضور بالای در فضای مجازی داشته و اغلب توان انتشار و باز انتشار هیجان‌ات مخرب خود را دارند.

تیپ دوم بلاگرهایی هستند کامل طلبی هستند که با استفاده از چارچوب‌های اظهاری خود به دنبال ارائه معیارهای برای کنترل شرایط هستند و اغلب آن را با شکل زندگی خود و رفتارها و روش‌های روزمره زندگی شان ترکیب کرده و خود را مثال آن معیارها خود ساخته قرار داده این تیپ از ابزارهای مختلف برای ارائه معیارها و استانداردهای ذهنی خود و به خورد مخاطبان خود می‌دهند، بدون در نظر گرفتن شرایط مخاطبین خود و تفاوت‌های موجود در زندگی مخاطبان‌شان اما تیپ سوم بلاگرهای هستند که واقع نگر بوده و با استفاده از ابزارهای موجود در فضای مجازی (وبلاگ، صفحات شخصی در اینستاگرام، تویتر و غیره) سعی می‌کنند یافته‌ها و نظرات خود را راجع به شرایط، اصول زندگی، رخ دادهای اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی در سطوح مختلف بصورت درک متعارف جامعه مخاطبان و با زبانی قابل فهم ارائه نمایند این تیپ از طیفی از بلاگرهای با موضوعات مختلف هستند که اغلب به زبان‌های متناسب و قابل فهم روایت گر شرایط هستند و